

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.489 van 19 oktober 1998
in de zaak A. 78.964/IX-1258.**

In zake : Eddy DE WEZE,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. VAN DE VOORDE,
kantoor houdende te EEKLO,
Stationsstraat 56/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 15 juni 1998 namens Eddy DE WEZE werd ingediend door zijn raadsman T. VAN DE VOORDE, advocaat te Eeklo, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing dd. 9.4.1998, gekend onder het uitgiftenummer DGP/DPB/ALVL-629, van de Commandant van de Rijkswacht, de heer Luitenant-Generaal Willy DERIDDER, waarbij aan verzoeker per ordemaatregel de mutatie werd opgelegd naar de Brigade Antwerpen en waarbij hem zijn hoedanigheid van lid van de BOB werd ontnomen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor verzoeker, en van luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 27 december 1977 treedt verzoeker in dienst bij de rijkswacht. Op 26 juni 1979 wordt verzoeker benoemd in de graad van wachtmeester. Op 26 september 1991 wordt hij benoemd in de graad van eerste wachtmeester. Op 31 mei 1994 muteert verzoeker om dienstnoodwendigheden naar de BOB Brussel.

1.2. Op 26 december 1996 heeft in Wommelgem een verkeersongeval met stoffelijke schade plaats waarbij, na contact tussen partijen, een bestuurder is weggereden. Het zou gaan om verzoeker van de BOB Brussel. De aangeredene legt klacht neer bij de rijkswachtbrigade Zandhoven.

1.3. Op 2 juni 1997 muteert verzoeker om dienstnoodwendigheden naar de BOB Antwerpen.

1.4. Bij brief van 9 juli 1997 meldt de Procureur des Konings te Antwerpen aan de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen dat na de aanrijding met stoffelijke schade van 26 december 1996 door beide betrokkenen werd afgesproken "even verder te parkeren om het aanrijdingsformulier in te vullen" en dat verzoeker echter is doorgereden zonder nog te stoppen. Hij stelt dat zijn ambt verzoeker zal dagvaarden voor de politierechtbank wegens inbreuk op artikel 10.1.1. van de wegcode en wegens vluchtmisdrijf.

1.5. Op 19 november 1997 brengt de onderzoeksraad het volgende advies uit :

"Op basis van het onderzoek van het voorstel van de korpscommandant tot het opleggen van een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van twee weken, alsook van de verweermiddelen van de verdediging, geeft de Onderzoeksraad, na beraad, het volgende advies :

A. Uiteenzetting van de feiten

LWM DE WEZE van de BOB Antwerpen heeft de volgende feiten gepleegd :

1. Feit 1

LWM DE WEZE heeft, buiten dienstverband, na met zijn persoonlijk voertuig op 26 december 1996 betrokken te zijn geweest in een verkeersongeval met stoffelijke schade, zich aan de vaststellingen onttrokken.

1.1. Overwegende dat de verklaringen van de inzittenden van het aangereden voertuig duidelijk zijn; dat de uiteenlopende verklaringen van LWM DE WEZE tijdens het gerechtelijk onderzoek, bij het verhoor door de korpscommandant en zelfs nog ter hoorzitting van de onderzoeksraad, niet toelaten te besluiten dat de feiten niet bewezen zijn;

dat deze verschillende versies bijgevolg als niet-betrouwbaar bestempeld moeten worden;

1.2. Overwegende dat LWM DE WEZE zijn weg vervolgde om zich aan de vaststellingen te onttrekken; dat LWM DE WEZE als rijkswachter moest weten dat, in voorkomend geval, nuttige onderlinge vaststellingen met het oog op de onderlinge schadevergoeding, zoals vereist volgens de verkeersreglementering, moesten kunnen gebeuren;

dat LWM DE WEZE onvoldoende coördinaten heeft achtergelaten;

dat LWM DE WEZE door zijn gedrag eveneens belet heeft dat nadere gegevens werden verzameld met betrekking tot zijn fysieke toestand op het ogenblik van de feiten;

dat het achterlaten van het voertuig op een openbare parking terzake niet dienend is.

- 1.3. Om deze redenen, oordeelt de raad, bij stemming, dat Feit 1 bewezen is.

2. Feit 2

LWM DE WEZE heeft in het raam van het gerechtelijk onderzoek in verband met Feit 1 leugenachtige verklaringen afgelegd.

Overwegende dat vaststaat dat LWM DE WEZE tijdens het gerechtelijk onderzoek verschillende versies gaf; oordeelt de raad, bij stemming, dat Feit 2 bewezen is.

B. Tenlastelegging aan LWM DE WEZE

1. Overwegende dat de motieven voor het bestaan van de feiten eveneens gelden voor hun tenlastelegging aan LWM DE WEZE en dat de door betrokkene ingeroepen fysieke toestand geen afbreuk doet aan het ontlopen van zijn verantwoordelijkheid inzake nuttige vaststellingen;

oordeelt de raad, bij stemming, dat Feit 1 ten laste gelegd wordt aan LWM DE WEZE.

2. Overwegende dat het adiëringverslag en de beslissing van de korpscommandant (stukken 18 en 19 van het proceduredossier) onvoldoende motieven bevatten met betrekking tot de omschrijving van de verklaringen en de loyauteitsplicht terzake; ten overvloede, dat betrokkene het recht heeft om in een strafrechtelijke procedure zijn verdedigingsstrategie vrij op te bouwen (zie verklaringen d.d. 16 januari en 24 februari 1997, waarvan sprake bij punt 3.b.(4) van het adiëringverslag van de korpscommandant, stuk 19 van het proceduredossier);

oordeelt de raad, bij stemming, dat Feit 2 NIET ten laste gelegd wordt aan LWM DE WEZE.

C. Omschrijving van de feiten

1. Wat de waardigheid van het ambt betreft

Overwegende dat het rijkswachtpersoneel erop gewezen werd dat zij hun houding en gedrag, zowel in de uitoefening van hun ambt als daarbuiten, permanent moeten afstemmen op de essentiële deontologische normen en er zorg moeten voor dragen dat zij nooit aanleiding geven tot enige dubbelzinnigheid op dit vlak (Onderrichting van de Commandant van de Rijkswacht Nr. DPB/069 DK 671 van 15 maart 1993);

dat van de personeelsleden van de rijkswacht verwacht wordt dat zij blijf geven van een

volstrekte integriteit (Charter van de waarden van de rijkswacht, Art 3).

Overwegende dat het eerbiedigen van de wetgeving een permanente bekommernis dient te zijn voor alle rijkswachters;

dat LWM DE WEZE moest beseffen dat het plegen van de feiten van de tenlastelegging van aard was om niet elke dubbelzinnigheid te weren met betrekking tot de adhesie met het veiligheidsbeleid van de overheden inzake verkeerscriminaliteit en afbreuk doet aan de vereiste ondubbelzinnigheid op het vlak van de integriteit;

dat dit evenwel ook tot gevolg kon hebben dat de geloofwaardigheid en het vertrouwen van de burger en de overheid in die rijkswachter als politieambtenaar aangetast wordt;

dat LWM DE WEZE door zijn gedrag niet alleen zijn waardigheid als persoon en als rijkswachter in het gedrang bracht, maar ook de goede faam van de rijkswacht;

dat LWM DE WEZE derhalve te kort is gekomen aan zijn ambtsplichten en afbreuk heeft gedaan aan de waardigheid van zijn ambt;

dat, om deze redenen, het gedrag van LWM DE WEZE strijdig is met de statutaire wet, inzonderheid :

- . artikel 24/2, § 2 dat bepaalt dat de personeelsleden zich gedragen naar de richtlijnen die in het belang van de dienst worden gegeven
- . artikel 24/3 dat bepaalt dat zij ten allen tijde en in alle omstandigheden bijdragen tot de eerbiediging van de wet;

oordeelt de onderzoeksraad, bij stemming, dat Feit 1 een tuchtvergreep uitmaken.

2. Wat de ernst van de tekortkomingen betreft

Rekening houdend met onze beschouwingen met betrekking tot de waardigheid van het ambt (zie punt C.1. van onderhavig advies).

Rekening houdend met het feit dat de verwachtingen met betrekking tot het voorbeeldgedrag van rijkswachters inzake de integriteit met betrekking tot de verkeerscriminaliteit langs talrijke kanalen ter kennis werden gebracht van de personeelsleden : langs de informatiebladen (zie informatieblad Nr. 907 van 12 december 1995), alsook bij de voortgezette vorming.

Overwegende dat het zich onttrekken aan het uitwisselen van de nuttige gegevens met het oog op een onderlinge schadevergoeding en het beletten van het verzamelen van de nodige gegevens met betrekking tot zijn fysieke toestand op het ogenblik van de feiten in beginsel steeds als ernstig moet worden beoordeeld;

dat de vaststelling dat de feiten gebeurd zijn buiten dienstverband geen afbreuk doen aan de ernst van de feiten;

oordeelt de onderzoeksraad, bij stemming, dat het tuchtvergrijp ernstig is.

D. De voorgestelde straf

Overwegende dat het voorstel van tuchtstraf van de korpscommandant voldoende gemotiveerd is; oordeelt de raad, bij stemming, dat een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van twee weken als tuchtstraf zou opgelegd worden.

E. Maatregel van inwendige orde

Overwegende dat de onderzoeksraad zich niet aansluit bij de motivering van de korpscommandant om reden dat noch de aard van de feiten noch de evaluaties van betrokkene toelaten om voor de toekomst te twijfelen aan de kundigheden, de inzet en de objectiviteit van LWM DE WEZE in de uitvoering van onderzoeks- en opsporingsopdrachten; oordeelt de onderzoeksraad, bij stemming, dat de hoedanigheid van BOB niet moet ontnomen worden, dat aan LWM DE WEZE geen inzetverbod voor de eenheden bevoegd voor het grondgebied van de IPZ Zoersel moet worden opgelegd en dat de mutatie naar de brigade Antwerpen niet moet bevestigd worden".

1.6. Op 9 april 1998 zendt de Commandant van de Rijkswacht de volgende nota aan de commandant van het district Antwerpen met betrekking tot de bevestiging van de mutatie bij ordemaatregel van verzoeker naar de brigade Antwerpen en de ontneming van zijn hoedanigheid van lid van een BOB :

"Onderwerp : Mutatie bij ordemaatregel - regeling van administratieve toestand

Referentie(s) :

1. Wet van 27-12-1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid Art 22, § 2 en 24/13, § 3
2. Ministerieel besluit van 25-04-1979 betreffende het ambt van de onderofficieren van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid Art 1
3. Reglement van inwendige orde houdende maatregelen van inwendige orde toepasselijk op de personeelsleden van de rijkswacht en de specifieke maatregelen die kunnen worden genomen t.a.v. de leerlingen van een rijks-wachtschool, inzonderheid punt 8 en 9
4. Mod B DPL Dist Antwerpen Nr DPL 389 - DK 671 van 21-08-1997
5. Nota Algemeen Commando - DGP Nr DPB/ALVL/1465 DK 671 van 06-10-1997

6. Advies Nr 97/043/N van 19-11-1997 van de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad voor het rijkswachtpersoneel
7. Nota AC - DGP Nr DPB/ALVL/190 DK 671 van 20-02-1998
8. Vonnis Nr 97/25458 van de vijfde kamer van de Politierechtbank te Antwerpen van 18 december 1997

Dossierbeheerder : Kapt André WILLEMS,
Tel. (02)642 61 60 of
(9 2200)61 60

Deze nota betreft : 1WM DE WEZE Eddy (451834080 -
Bde Antwerpen)

1. Op 13-10-1997 werd 1WM DE WEZE bij nota in Ref 5. vermeld, in het belang van de dienst te bewarenden titel bij ordemaatregel gemuteerd van de BOB Antwerpen naar de Bde Antwerpen.
2. Op 18-12-1997 werd 1WM DE WEZE bij vonnis in Ref 8 op strafgebied veroordeeld voor de schending van artikel 52.2 van het KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.
3. Op 25-02-1998 heeft 1WM DE WEZE bij nota in Ref 7 kennis genomen van mijn voornemen om zijn mutatie naar de Bde Antwerpen in het belang van de dienst te bevestigen en hem zijn hoedanigheid van lid van een BOB te ontnemen. Hij verklaarde zich niet akkoord met mijn ingenomen standpunt.
4. De door betrokkene aangevoerde verweermiddelen zijn evenwel niet van die aard dat zij het gezag van het gewijsde in vraag kunnen stellen. Wanneer een strafrechter een strafbaar feit voor bewezen heeft gehouden, is de administratieve overheid gebonden door die vaststelling van de strafrechter. Inderdaad, de verweermiddelen kunnen immers de feiten die als dusdanig door de strafrechter als bewezen worden beschouwd en waardoor zijn integriteit en onkreukbaarheid die van een lid BOB wordt verwacht in het gedrang werd gebracht, evenals het feit dat hij niet langer over het nodige vertrouwen beschikt van zijn chefs om verder in de BOB Antwerpen te blijven, niet weerleggen. Het tegenargument van de verdediging dat het geen vluchtmisdrijf betreft neemt de pertinentie van de supra vermelde argumentatie geenszins weg.
5. Bijgevolg beslis ik de mutatie bij ordemaatregel van 1WM DE WEZE naar de Bde Antwerpen te bevestigen en hem zijn hoedanigheid van lid van een BOB te ontnemen.
6. Voor de berekening van de aanwezigheidstermijn in de Bde Antwerpen zal de datum van 13-10-1997 in aanmerking worden genomen".

Dit is de bestreden beslissing.

1.7. Met een nota van 25 juni 1998 deelt de waarnemend directeur van het personeelsbeheer aan de Minister van Binnenlandse Zaken mee dat de Commandant van de Rijkswacht een "gunstig" advies verleent inzake de aanvraag van verzoeker om de gunst van 36 maanden afwezigheid om gezondheidsredenen te mogen genieten.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Door zijn verplaatsing naar de Brigade Antwerpen en voornamelijk door hem de hoedanigheid van lid van de BOB te ontnemen, lijdt verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Dit nadeel situeert zich op verschillende gebieden :

1° op functioneel vlak

De functie van BOB-er verschilt wezenlijk van deze van een gewoon rijkswachter. Een lid van de BOB is geen drager van een uniform en houdt zich hoofdzakelijk zoniet uitsluitend bezig met gerechtelijke opsporings- en onderzoeksoopdrachten.

Verzoeker was lid van de sectie 'drugs' van de BOB van Antwerpen.

Als gewoon lid van de Rijkswachtbrigade Antwerpen dient verzoeker thans in te staan voor het onthaal, hetzij een louter administratieve functie.

Niet alleen levert dit een wezenlijk verschil op inzake beroepsvreugde, tevens zal verzoeker zich niet verder kunnen bekwamen en specialiseren in de specifieke taken waarmee hij bij de BOB werd belast.

Dit gemis aan ervaring zal verzoeker een zeer ernstig nadeel toebrengen inzake de uitbouw van zijn verdere carrière (o.m. bij toekomstige bevorderingen en vacantverklaringen bij de BOB), in die mate dat dit nadeel in de praktijk van onherstelbare aard zal zijn en niet kan worden goedgeemaakt door een later vernietigingsarrest.

2° op statutair vlak

Het politielandschap zal binnenkort grondig worden hervormd, hetgeen o.m. blijkt uit het zogenaamde 'Octopusakkoord' dat zeer recent in de schoot van de regering en het parlement tot stand kwam.

Dit akkoord zal ertoe leiden dat er één federale politie zal worden gecreëerd en één lokale politie. Alles wijst erop dat de BOB functioneel zal worden ondergebracht bij de federale politie, terwijl er bij de gewone rijkswacht een opsplitsing in een deel federale politie en een deel lokale politie zal doorgevoerd worden.

In het licht van deze nakende hervormingen is het voor verzoeker alleszins -statutair gezien- zeer nadelig dat hem thans de hoedanigheid van BOB-er wordt ontnomen.

Een onderdeel van de hervormingsplannen bestaat er bovendien uit dat alle rijkswachters behorende tot de BOB automatisch de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie zouden bekomen, terwijl de gewone rijkswachters deze hoedanigheid slechts zullen bekomen mits o.m. aan bepaalde vereisten inzake anciënniteit en graad te voldoen.

3° op moreel vlak

De ontneming van de hoedanigheid van lid van de BOB wordt door verzoeker - en binnen de rijkswacht in het algemeen - ervaren als een effectieve degradatie.

Naast het gemis aan specifieke beroepsvreugde en ervaring, zal verzoeker binnen de rijkswacht het voorwerp uitmaken van spot, vernedering en verdachtmaking, hetgeen een moreel nadeel uitmaakt dat niet kan worden hersteld bij een eventueel later vernietigingsarrest.

De reputatie van verzoeker binnen de rijkswacht wordt door de bestreden beslissing dermate aangetast, dat dit nadeel ernstig is en zeer moeilijk te herstellen.

4° op financieel vlak

Aan de hoedanigheid van BOB-er is een specifieke premie verbonden, 'BOB-vergoeding' genoemd, welke verzoeker door de bestreden beslissing zal verliezen. Deze vergoeding behelst een bedrag van ongeveer 6.000 à 7.000 F. netto per maand.

Weliswaar kan een financieel nadeel op zich niet volstaan om te spreken van een MTHEN, doch tesamen met de andere reeds opgesomde nadelen, meent verzoeker dat er in casu alleszins een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, derwijze dat dit de schorsing van de bestreden beslissing wettigt.";

2.2.1. Overwegende dat, wat de vrijstelling betreft van het dragen van een uniform door een lid van de BOB, vastgesteld dient te worden dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het voor een "gewoon" rijkswachter een ernstig nadeel is een uniform te dragen; dat de vrijstelling van het dragen van een uniform een faciliteit is om de functie van lid van een BOB optimaal te kunnen uitoefenen en geen tot persoonlijk voordeel toegekende gunst; dat verzoeker geen lid meer is van de sectie "drugs" van de BOB van Antwerpen en zich daardoor "niet verder (zal) kunnen bekwamen en specialiseren in de specifieke taken waarmee hij bij de BOB werd belast" geen persoonlijk nadeel vormt dat door de bestreden beslissing aan verzoeker wordt toegebracht, maar eventueel wel aan de dienst, in casu de Rijkswacht waarbij hij is tewerkgesteld; dat het feit dat de bestreden beslissing de mutatie bij ordemaatregel van verzoeker naar de brigade Antwerpen bevestigt en hem zijn hoedanigheid van lid van een BOB ontnemt, niet verhindert dat hij nog opdrachten van gerechtelijke politie mag uitoefenen; dat uit een verklaring van het commando van de brigade Antwerpen van 2 juli 1998 blijkt dat verzoeker sedert 13 oktober 1997 vrijgesteld is wegens gezondheidsredenen en in een eerste periode dient te werken in de afdeling onthaal; dat in de bedoelde verklaring duidelijk wordt gemaakt dat het werk in de afdeling onthaal geen "louter administratieve functie" is; dat, wat betreft het verlies aan "beroepsvreugde" kan worden verwezen naar infra 2.2.3.; dat, wat betreft het "gemis aan ervaring" dat volgens de verklaring van verzoeker hem "een zeer ernstig nadeel (zal) toebrengen inzake de

uitbouw van zijn verdere carrière (onder meer bij toekomstige bevorderingen en vacantverklaringen bij de BOB)", vastgesteld dient te worden dat, overeenkomstig artikel 46, eerste lid, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, de graden van hoofdonderofficier en van keuronderofficier naa ëancienniteit worden verleend; dat nochtans, luidens artikel 46, tweede lid, van de wet van 27 december 1973, het personeelslid, bekleed met één van de genoemde graden dat geacht wordt niet geschikt te zijn om de functies van de hogere graad uit te oefenen of wiens wijze van dienen onbevredigend wordt geacht, bij de bevordering mag worden voorbijgegaan; dat of verzoeker een al dan niet gespecialiseerde functie, inzonderheid bij de BOB, vervult, in beginsel, bij eventuele latere bevorderingen dus niet ter zake doet;

2.2.2. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker op "statutair vlak" aanvoert, volkomen hypothetisch is en niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

2.2.3. Overwegende dat in de veronderstelling dat verzoeker momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissing, aangenomen kan worden dat het later tussen te komen annulatiearrest hem genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart;

2.2.4. Overwegende dat, zoals verzoeker zelf stelt, een financieel nadeel, in principie althans, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt; dat uit de argumentatie van verzoeker niet blijkt dat het ingeroepen financieel nadeel ernstig én moeilijk te herstellen is;

2.2.5. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.